Írta: Tóth Sándor
2008. március 25. kedd, 11:39

Azzal, hogy a bolgárok eltakarították a B-csoportból kieső letteket az utunkból, nagy lehetőség nyílt a döntőre. Na persze az ellenfélről semmit nem tudtunk, csak a fentieket. Igazi sötét ló a bolgár csapat, a D-csoportból feljőve nyernek a kieső ellen? Ilyen nem volt még az Eb-k történetében. Bizonyára ők azt gondolták, hogy ezután a magyarok ellen nem lesz olyan nehéz dolguk. Mi viszont tudtuk: csak az elbizakodottság okozhatja a vesztünket. Már a bemelegítésnél látszott, hogy a legények ott vannak a helyükön testben, lélekben, fejben. A meccset az első percektől irányítottuk, remek akciókat vezettünk, változatos taktikai elemekkel minden percben felbontottuk a bolgárok vonalát. Ráadásul magunkkal hoztuk korunk legjobb látnokát, Princz Ádámot, aki megígérte, hogy ő viszi az első célt a 10. percben. És így is lett! A bolgár 22-esnél egy bedobásnál hátsó embert emeltünk, ő leadta a figura szerint érkező Bárdosnak, aki betört a vonal mögé, szűken az érkező Princznek tette a labdát, aki a kapuba kígyózott. Kriskó Tibi innen nem hibázhatott: 7-0. Nemsokára –hogy Princz se legyen mindentudó- megvolt a második cél. Most a bolgároké volt a bedobás, az emelt ember hátraütötte a labdát, és a célterületen Princz Ádám vetődött rá a labdára. 12-0! De tovább szorongattuk az ellenfél gigáját. Közben a bolgárok azért berúgtak egy büntetőt, de ez mutatta, hogy kottából játszanak. Centereink rendszeresen átjártak a bolgár védelmen, egy ilyen után átfekvésért büntetőt kaptunk a 23. percben, gyorsan elvégeztük, és Bárdos Andris ellen nem volt ellenszere a szemben állóknak. Öt perc múlva megnyomtunk egy ötös tolit, a labda messze kipattant hátra, Charles Blancard megszerezte és bevetődött a célba: 22-3!

A második félidőre sokat cseréltünk, mert minket is értek kisebb sérülések és a biztos vezetés tudatában tartalékoltunk – már a döntőre! Az ellentábor is összeszedte magát, nem volt akkora a fölényünk, néha sokat volt az ellenfélnél a labda, de komoly veszélyt nem jelentettek ránk. Sőt az 58. percben a meccs legszebb támadását vezettük. A bal oldalon találtunk lendületet, Bárdos vitte rá a szélsőre a labdát, kiadta Mogyorósinak, aki belépett és az összerogyó fogó mellett a kapu mögé vitte az ötödik célunkat. A meccs végén azért a sok csere után erőfölénybe kerültek a bolgárok és egy zárt toli után a rövid oldalon benyomtak egy célt. Ladányi Gergő keze a labda alatt volt, de legyen nekik papsajt. A bíró le is fújta a meccset. A vége 29-8 lett, ennyi bőven elég volt a döntőhöz, ahol a svájciakkal játszunk, akik 26-25-re verték a svédeket. Az eredmény szerint tudnak célt vinni – de kapni is az ellenféltől! Reméljük, tőlünk is, és akkor várnak minket a nagy vereségek – egy szinttel feljebb. Olyan csapatoktól esetleg, amelyeknek a felnőttje ott volt a világbajnokságon. A meccs után remek banketten vettünk részt, majd éjjel fél 2-re hazaértünk. De kevesen voltak álmosak!

Magyarország – Bulgária 29-8 (22-3)

1- Tóth R.[Juhász], 2- Szőnyi [Terhes], 3- Gyenes, 4- Prakter [Zsembery], 5- Bárdos, 6- Princz [Tóth A.], 7- Blancard [Csépke], 8- Tóth M., 9- Kőrösi [Lukácsi], 10- Ladányi, 11- Mogyorósi, 12- Tóth D., 13- Kriskó [Gorjux], 14- Gyulai, 15- Bán

Pontok: Princz 10, Bárdos, Blancard, Mogyorósi 5-5, Kriskó 4

A döntőben Svájccal mérkőzik a válogatott, akik az első körben Ausztriát verték 19-5 arányban, majd a döntőbe jutásért Svédországgal játszottak, ahol bár a svéd csapat sokáig, vezetett de a jutalomrúgásokat egyszer sem sikerült értékesíteniük (a félidőben 20-0-ra vezettek a svédek). Ennek majdnem meg is lett a böjtje, hiszen a svédek nagy hajrával 1 pontra megközelítették a svájciakat, de fordítaniuk már nem sikerült.

Svájccal eddig két mérkőzést játszott a Magyar U18-as válogatott: Az első 2002. május 11-én, ahol 21-8-ra, a másik 2007. április 3-án, ahol 20-8-ra kapott ki válogatottunk. Ezúttal lehetőség mutatkozik a statisztika szépítésére, reméljük tudnak élni vele a fiúk.

Tóth Sándor